

[Landbrugsministeren.]

udgifter til kornordningen for høståret 1962-63 ligger under udgifterne i 1961-62. Efter langvarige forhandlinger frafaldt landbruget kravet om forhøjelse af brødkornspriserne, medens regeringen på den anden side gik ind for ydelse af det fornævnte statstilskud.

Begrundelsen for de sidste 15 mill. kr.s tilskud er, at den skete forhøjelse af foderkornspriserne uden tilsvarende forhøjelse af brødkornspriserne vil kunne bevirke, at der afleveres brødkorn, væsentlig rug, i mindre omfang, og vil ligeledes kunne bevirke, at der opnås en højere pris for de overskudsbeholdninger af brødkorn, der ved høstårets udgang skal sælges til foderbrug, således at der opnås en besparelse i statens udgifter til brødkornsordningen i forhold til udgifterne ved indeværende høstårs brødkornsordning, der foreløbig er opgjort til ca. 64 mill. kr.

Efter lovforslaget er basispriserne for byg og majs 46 kr. pr. 100 kg, for milocorn og hirse 45 kr. og for havre 43 kr., og disse beløb forhøjes som tidligere nævnt med 50 øre månedlig i 8 måneder. For byg og majs giver dette en gennemsnitspris på 48 kr. 50 øre.

Til bedømmelse af disse basispriser kan anføres, at de for tiden gældende cif-priser ligger på 47-48 kr. for byg, på 41-42 kr. for majs, på ca. 38 kr. for milocorn og på 45-46 kr. for havre.

Hvad specielt bemyndigelsesloven angår, kan bemærkes, at landbrugets ønske var, at der i loven blev fastsat hjemmemarkedspriser for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød og æg, der lå 1¹/₂ kr. pr. kg over de gældende.

Regeringen ønskede ikke at gå med til en sådan lovmæssigt fastsat pris, der ville kunne medføre mange uheldige bivirkninger, og jeg foreslog derfor, at landbrugs erhvervet selv under ansvar over for monopoltilsynet skulle fastsætte priser på hjemmemarkedet i forhold til produktionsomkostningerne, således som det blev gennemført i praksis i januar 1961 for mælk og mejeriprodukter.

Efter lovforslaget bemyndiges landbrugsministeren til efter indstilling fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmands-

foreninger at opkræve afgifter på flæsk, oksekød og kalvekød, fjerkrækød og æg med det formål for øje at gennemføre hjemmemarkedspriser for de nævnte varer, der er godkendt af monopoltilsynet. Det er tanken at fastsætte afgifterne i samråd med monopoltilsynet.

Monopoltilsynet afgør ligesom på andre erhvervsområder, hvilken pris det kan godkende, og lovforslaget tilsigter alene at give landbruget den tekniske bistand, som er nødvendig for at opnå den godkendte pris ved hjælp af afgiftsordninger. Landbruget vil ikke uden disse have mulighed for på nogen af de produktionsområder, der her er tale om, at forhøje hjemmemarkedsprisen. Jeg er under udvalgsbehandlingen rede til at drøfte de spørgsmål, som vil rejse sig i forbindelse med monopoltilsynets godkendelse af hjemmemarkedspriser, der er omtalt i lovforslaget.

Afgiftsbeløb fra svin og produkter heraf anvendes fortsat på den i den gældende lov anførte måde, medens afgiftsbeløb i øvrigt, der tilvejebringes på den i lovforslaget nævnte måde, skal anvendes til fordel for producenterne inden for de enkelte produktionsområder. Det vil sige, at de indkomne beløb må søges ført direkte tilbage til producenterne i form af afregningstillæg eller på anden måde, såfremt en ordning med afregningstillæg ikke kan praktiseres på det pågældende område. Efter lovforslaget afgiver vedkommende eksportudvalg indstilling med hensyn til måden, hvorpå indkomne afgiftsbeløb føres tilbage til producenterne. Det er dog muligt, at man i stedet for eksportudvalgene bør have landbrugsorganisationerne med på dette punkt, og jeg vil være rede til at forhandle herom.

Under forhandlingerne har jeg gjort landbrugsorganisationerne opmærksom på, at der på nogle af de omhandlede vareområder vil være visse tekniske vanskeligheder med at gennemføre afgiftsordninger, der bliver helt tætte, og det kan også blive vanskeligt at føre indkomne afgiftsbeløb tilbage til producenterne, men det er tekniske problemer, der må søges løst bedst muligt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager de 2 lovforslag, skal jeg anbefale disse til velvillig behandling i det høje ting.